

Zásady výuky podle metody KIKUS

1. pro výuku je třeba nastolit specifickou vyučovací atmosféru
2. výuka je pro děti hrou (zábavou) a nevzbuzuje v nich žádné obavy či strach
3. každé dítě se dostane na řadu
4. používání mateřštiny (první řeči) dětí je v kurzu vítáno
5. ve výuce se využívá (pokud možno) všech smyslů vnímání
6. mluvené slovo doprovází bezpředmětně situaci a sleduje vždy nějaký účel (jazyk je nástrojem jednání)
7. při plánování výuky i při výuce samotné se zohledňuje individuální stav znalostí jednotlivých dětí – této úrovni odpovídá individuální stupeň obtížnosti položených otázek/zadaných úkolů (Binnendifferenzierung)
8. užívání spisovné mluvené češtiny (standartní formy)
9. pomalé a zřetelně artikulované vyjadřování pedagogů
10. navázání kontaktu pohledem či pokud nutno i dotekem
11. užívání mimiky a gestikulace
12. užívání různorodé intonace a hry s hlasem
13. děti rychle dostat do role mluvčího
14. když děti nevědí, rychle nabídnout pomoc
15. chválit – chválit – chválit
16. od pasivních znalostí ke znalostem aktivním
17. opakovat – opakovat – opakovat
18. od jednoduchých ke komplexním vyjádřením
19. používat mnemotechnické pomůcky
20. omezit množství nově zavedených slovíček
21. výroky, které děti mají zopakovat/naučit se, jsou jasně a jednoznačně formulovány
22. chyby při jazykovém cvičení se opravují s citem/taktem
23. výroky, které se děti mají naučit, je nechat opakovat (jak při zavedení nových výroků/slovíček, tak za účelem opravování chybného výroku)
24. výroky, které se děti mají naučit, nechat opakovat ve sboru
25. pro zopakování rozložit výroky na malé části (věty na slova, slova na slabiky – pokud nutno cvičit výslovnost třeba i jedné hlásky)